

Marstein Thomsen giftist konu síni, Louise, nakað aftaná skaðan

- Tað eru konan og børnini, sum gera, at lívið er vert at kempa fyri, sigur Marstein Thomsen

trýstið á heilan var normaliserað. Inn til tá gekk eg við hjálmi sum vernd fyri heilan. Tá nakrir mánaðir vóru farnir, varð plátan skrúvað fast aftur. Tá varð eg viðmældur at vera sera ansin, soleiðis at einki nerti við heilan, sum nú onga verju hevði longur, fortelur Marstein.

Lamin og viljasterkur

Tá mann hevur fingið slíkan blóðtøpp í heilan, verður tað viðmælt at venja so nógv sum gjørligt beinanvegin fyri at fáa tey best møguligu úrslitini fyri framtíðina. Tí verður Marstein aftaná viðgerðina á Ríkissjúkrahúsinum fluttur á endurmennningardepil. Tilsamans liggur hann innlagdur til intensiva endurmennning í 10 mánaðir.

- Eg var øgiliga skroygilur og kundi einki gera. Øll mín vinstra síða var lamin. Eg kundi

sita í songini, men ikki í einum stóli, tí eg hevði so ringa balansu. Yvirblikkið og sjónin sveik serliga fyrstu tíðina, men mín fornuftur var allatíð til staðar.

Á endurmennningardepilinum skuldi hann eitt nú læra seg at standa uppi aftur. Og tað er ikki bara sum at siga tað eftir slíkan umgang, men tá er lykkað: viljastyrki.

- Mann fær nakað, sum eitur heilamóði, sum ger, at mann einki orkar. Í byrjanini var eg bara vakin nakrar heilt fáar tímar, áðrenn eg bleiv móður aftur. Fyri at vinna á hesum ræður tað simpulthen bara um at hava viljastyrka, sigur Marstein Thomsen.

Enn somu persónligheit

Mentalt er Marstein Thomsen komin sera væl frá skaðanum, sum hendi fyri góðum fyra ár-

um síðani. Men tann dagin í dag, hevur hann enn fleiri avbjóðingar, sum hann stríðist við. Hann hevur mist vinstru síðu av sjónarringinum, sum eitt nú ger, at hann kognitivt hevur trupult við at hava yvirblikk.

- Tað er serliga ein avbjóðing, tá eg komi til nýggj stöð. Eg brúki tískil eitt sindur longri tíð enn onnur at orientera meg - serliga í ferðsluni.

Gøtumaðurin á fortelur, at árinini frá skaðanum einans eru fysisk.

- Tað eru summi, sum broyta

Summir dagar hugsi eg, hvussu deiligt tað hevði verið at gjørt alt tað, sum eg gjørdi fyrr

persónligheit av slíkum, men tað havi eg ikki. Persónligheitin er tann sama. Men eg havi ikki samband við mína vinstru hond, og sambandið við vinstra beinið er avmarkað. Hóast eg fái gingið, gangi eg ikki líka sum fyrr.

- Kanska tað verður betri, men eg vænti ikki, tað verður so nógv betri. Tey stóru framstiginu eru longu hend, so nú gongur longri ímillum framstiginu, sigur Marstein Thomsen.

Hann hevur nøkur hjálparamboð, men vil helst sleppa frá at brúka tey.

- Eg geri alt tað, sum eg kann, uttan hjálparamboðini. Men tað nyttar ikki altíð at vera treiskur, og tá eg viðurkenni, at eg ikki klári okkurt uttan hjálparamboðini, so brúki eg tey. Eg havi fingið bjóðað blindastav, men eg haldi meg klára meg væl uttan.

- Eg og konan eru eitt felagsprojekt

Eitt ár áðrenn ólukkuna umborð møtti Marstein Thomsen kvinnuni, sum vísti seg at blíva kvinnan í hansara lívi. Hon hevur frá byrjan til enda verið honum hansara allar størsti stuðul, og tað er einki, sum tey bæði ikki klára at koma ígjøgnum saman.

- Eg og konan hava valt, at vit bæði eru eitt felagsprojekt. Vit skulu bæði vera í hesari stöðuni. Vit hava brúkt nógv tíð uppá at tosa um, hvat vit bæði vilja við